

OTVARANJE ZEMLJE U NAMA

Zemlja se otvorila
U svakome od nas
Kamenje će oploditi ptica
Utar je vrleška
Koja grize
Koja boli
Podseći ćemo mu pupak
O crveno korenje
U žilama
Smechu ozivjeli
Nebo koje nas pritisika
Svojim vrhom
Naše si praskozorje
Dlanovima te presipamo
Izvor si
More si

Našim nebrojenim
Stopama
Svua trava se podmladjuje
Osvit je veliko oko
Koje nas vodi
U sebi smo ga približili
Zemljo
Ti si nam dojila
Podiži nas s tobom
Mi smo samo
Nenatisa glad
U glasu
Trava
Davimo se

Zaokrenuo nas navije dan
Zemlja je naše
Poslednje koleno
Izdiciće naše
Reko nadošla
Sunčeva reko
Naših streljenja
Iz prve semenke
Bola
Rodjeni smo
Svojom se senkom
Sada šalimo
Udari nas kašima

Naježena
Od našeg disanja
Trava je oštar nož
Dan joj je
Uvelika nožnica
Od sunca
Zemljo
Ti koja si se otvorila
Svom svojom krvlju
Otvori nam
I srce
Dobrotom da nas zadojiš
Naš se koren
Okreće u nebu
S tobom će nas
Oploditi
Na goleti

Pod svakim kamenom
Zemlja
I oči
Uazduh se pretvara
U nemirnu pticu
Prostor je ogledalo
Nas samih
Bolu nerodjeni
Tuji bolu
U našim podnožnicama
Tvoj rast
Koji te je zatvorio
U nama
Mi se sada spuštamo
Sa svim biljem
U twoju moć
Naša čvrstina
Naša je duša
Urh ćemo ti skameniti

Sa makedonskog preveo
Vlada ŠROSEVIC

Stojan TARAPUZA, rođen 1933, tek pedavino se prikupljuo pesnički koji sačinjavaju mlađe krilo makedonske poezije. Studira književnost na Višoj pedagoškoj školi. Živi u Kočani. Ove godine izdavačko preduzeće „Kočo Racin“ izdaje prvu njegovu zbirku pesama „Crveni rast“.

MLADI INTELEKTUALAC DANAS

(nastavak diskusije)

Makavejev je odličan povod da se od njegovog teksta objavljenog na ovom mestu i u Delu, a pročitanog na novosadskim susretima prošlog novembra, pojde u dalje analize naše mlade intelektualne falange, već i zbog toga što on, uz još nekoliko svojih saplemenika, čitavom svojom šarolikom i u mnogome skojevskim bespotrednom, samopre-gornom ali često razložljrenom aktivnošću ne prestaje da postavlja pitanja odnosa (mladog) čoveka prema (isto tako mladom) društvu, odbacujući s gadjenjem svaku akciju koja ma i u jednoj svojoj ravni nije vezana za kipuće grotlo svakodnevice, za vitalnu, varljivu i nepresušnu arenu tekućeg života. I on sam, svinj temperamentom katkada dovedenim do kikotavog infantilizma, nedisciplinom svoje misli koja su zaustavljala o svaku kvizicu realnosti, svojim asocijacijama razuznjelim i raztrljanim u sve dnevne pore, svojim spoljnim nastupom, bukom kojom ulazi na moja vrata, znai da mene uvek prodor stvarnosti u moju sobu, one skojevski, petnaest godina staro stvarnosti i ove, stvarnosti alžirskega rata, kibernetike, nagrađivanja po učinku i višanjskih reaktora.

Poseb svih strukturalnih eksperimenta kojima smo se bavili poslednjih deset godina, može omamlijujuće delovati jedna ovačko celovito upravljenost neizglačanoj ravnini života, sa koje se sriču njeni rapavi, musavi, neuстроjeni, živali, a možda presudni hieroglifi, njegove neispitane a moguće, sudbonosne enigme. Tako čitava jedna grupacija raznorodnih ambicija ali sličnih instinkata, u kojoj se i sam tako često poslednjih godina nalazim, polazi u potragu za savremenocu ne potežuci globalna, marmutska, budožerska pitanja njenih osnova, više otkrivajući njene sumnute, trenutne, slučajne i neumere otkucaje, deformacije i zamke njene prazninske ispegljanosti.

Na taj način, kroz jezivu anegdotu o opkladi francuskog vojnika pred trudnom Alžirkom da li je muško ili žensko i krvavom dokaznom postupku koji ovo utvrđuje, kroz humor postprazničke sindikalne parole DANAS DORADUJEMO ili pritch o bivšem borcu koji neće da se iseli iz trafe jer u njoj stanuje i jer nema gde, radja se postepeno jedan kritički odnos prema stvarnosti koji za tu stvarnost može biti plodotvorniji i probitacioniji nego emfatične strofe ispisane u njenu čast od četrdeset pet na ovamu. Taj posao pripada možda upravo ovom naraštaju. Lišeni kompleksa zašto smo se borili, ali bez nultog stepena emocija prema stvarnosti koju u velikoj meri ima današnji dva desetogodišnjak, još uvek krvno i na koju god hoćete načine vezani s neposrednom istorijom iza naših ledja, mi smo u stanju da ispevamo ovo razdoblje istinitije, realnije, pouzdanije, mirnije, oštije, kritičkije, s više ljubavi no mnogi drugi.

O KOME JA TO ILI ILUZIJA O GENERACIJI

I nehotice, već na početku javlja mi se u tekstu množina koju sada valja što približnije definisati. Generacija i generacije tema je veoma popularna u poslednje vreme i valjda otud, u toj opštosti hajći za njenim razrešnjem, tolike protivrečnosti. Nišan nikada smatrao pouzdanim kolektivom skup ljudi rođenih istog godišta. Stvar statistička manje više, podudarnost nagomna naših očeva. U školi se ova celovitost tako održava. Sest časova sa istih trideset i šest binzova vremenom donosi veliki broj navika i srodnosti medju kojima je najpozitivnije borba protiv cirkarsa, razmene sekularnih istakšta, negovanje i razvijanje jezičkih ekstremi (slang, rečenici kalamburi, maštovite konstrukcije psovki).

Posle gimnazije sve se skorastura. Na desetogodišnjiku ma-

tute prošle jeseni nisam otiašao jer nikakve potrebe nisam imao da ponovo sretmem lica koja u najvećem broju slučaju više ništa ne znače za mene. Čak i na ulici ona mi ne govore ništa i gotovo da ih izbegavam. Većina od njih pristojni su gradjani, završili fakultete ili nisu, pa rade, poženili se, ima već i potomaka, odeljali, neki osetno i očevalili, s navikama svojih očeva između kojih i ovih razlika je sve manje.

Šta to znači iste godine rodjenni, na iste svečanosti vodjeni, kada, ma i od istih bolesti pelcovana, mnogima nedostajale vakcine za kolike same deformacije. Jer u onoj vrevi prugaškoj, kominformskoj i oksudacijskoj nismo imali pelere protiv svih virusa, malogradjanskih, građanskih i visoko građanskih, mnogi nam i emotivno očelavise pre vremena a neki polomlje zube da će stišto nisu ni zgrizili, sve žalobne i teskobne oprobacivane. Zato, kažem, nisam išao na tu proslavu. Posle pedesete, medijum, počelo je da se obrazuje ono što pod pojmom generacije zaida ima nekog dubljeg i sigurnijeg smisla. Narastaj onih što su nešto javno petljali, u sportu, šahu, po novinama, po kojim knjižicom pesama ili amaterskim filmom, a bogami i po komplikativnim laboratorijama, niskotemperaturnim nuklearnim i ostalim. Makavejev je romantizam, o kojem će još biti reči, na ovom mestu medijum, između stila svedenja formule mi intelektualci naših gospode i haribode neka dašnjelevičarskog prezira i apriornog nepoverenja u „intelektualce“, ne mimoilazi i neke treće virove koji ga odvlače na dno jedne idealne demokratičnosti u intelektu na dekartske način romantično podeljenom napravljenoj svim stanovnicima jednog vremena. Zajedno s njima grozeti se odredbe intelektualac pod kojom se kriju oni suščiati moljci koji trunu po arhivama i bibliotekama (ali znaju recimo grčki) i koji za pedeset godina takvo sedjenja jedva da pomere i sopstveni misao za koji decimetar unapred, ne utičući na svet oko sebe ni malim prstom, ja ipak ne bi smeo da precenjujem ulogu one simbolične masovke koju on ima u vidu. Ne ulazeći u ovaj čas u fabričke hale koje po-vezano mogu biti ispunjene mladićima spreminjem da ih svojim radom nadrastu kao i da ih svojim pitanjem, unapred, uveče-

no pitanje, unapredile ga svim mogućim nijansama i detaljima, da ga u svojoj poslednjoj fazi dovedu do simboličnih oblika i perfidijih ispoljavanja. Rimski rob koji s djetelom vezanom za nogu obdelava njivu svoga patrijata uznapredovao je do radnika u velikom mehanizovanom djerđanu gigantske fabrike kojež za mestu na kome provodi svojih deset ili dvanaest i dalje ropskih časova vezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje. On, se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona, ma i nepravde malo naknadni, donosi hleb koji jede. Recipročne reakcije: i mašina kojoj je radnik podređen, napreduje njegovim radom, da, slikovito rečeno, radja nove mašine i nove fabrike, ove pak novu svest koja te ista fabrike najzaš nasilno predaje u ruke onima koji ih i čine, skoro dovoljno dobro poznali sa klasicima a potvrdile nekoliko prakse, medju kojima i jugoslavenski. Pitanje postaje aktuelnije ako se ustanovi da revolucionar sada za sebe ne oslobađa radnika od njegove mašine, da ga u prvom, sudobnosnom po nju periodu vezuje i čvrše i jače, da i docnije ovaj odnos koji više nije ropski ali ni lišen zavisnosti, traje, i na putu svog ukidanja razvija se brže ili sporije. Ne treba posebno naglašavati da se mi nalazimo u procesu uvezuju vežu mogućeg stupnilje, njegovi okovi više nemaju doslovno već simbolično značenje, on se sam vezuje za svoju mašinu jer mu ona